



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv**

**More, Henry**

**Avdomari, 1660**

Alanus de Patrum Societatis Missione in Angliam agit. n. 27.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38320**

1579. *me iuuâte gratiâ) sacros ordines suo tempore recipere, & in Angliam reuerti, ut illic animas gentilium meorum conuertam, quando huius Collegij superiori videbitur in Domino mihi illud imperare.* Quâ iurisiurâdi Religione post mensium aliquot deliberationē susceptâ, duo conlequebantur: Nam actiones suas omnes & studia diuinissimo Charitatis in proximum sine ornabant, & liberū vnicuique, relinquebatur plures, si vellent, annos augendæ integritati & scientiæ tribuere, sub cuius ordinis sanctissima disciplina, quâ ad iuuandam quoque modo carissimâ Patriam redderentur aptiores. Hac verò animi Deo grati significandi voluntate accensis mētibus, & fideles se præstandi in promissis, feruebant mirum in modum studia pietatis & literarum, & vndique conquisitis spiritualibus armis munebant se Alumni ad futura certamina, siue argumentis dimicandum esset cum ijs qui hæresim verbo aut scripto iustinare se posse arbitrarentur, siue in arenam descendendum cum eorum ducibus & defensoribus, qui morte proposita & pænis ac tormentis morte ipsa atrocioribus frangendos existimarent quos flectere posse desperabant. Fructus autē non ad vnâ aliquam Prouinciâ, sed ad omnē latè Angliam dimanabat, dum frequentes submitterentur qui ingentibus animis omnē cunctis benefaciendi ansâ amplectebantur. Quod & *Alanum* mouit, vt vicem *Personio* repēdens, hunc Româ in Angliam cogitatione destinaret, quem sui Romam aduentus auctorem fuisse cognosceret.

Alanus de  
PP. Soci-  
tatis in An-  
gliam mis-  
sione pro-  
curanda co-  
gitat.

XXVII. Nam iniquum videbatur *Alano* discipulis in stadium atque in certamen concurrentibus, eodem non vocari eos quos Magistros atque incitatores habuissent. Quid enim? An existimandū est metu difficilem hanc Prouinciâ refugere eos, qui ardua omnia amplectuntur & ambiunt? aut arcebit exiguus Oceani tractus, quos ingentia ad Orientem & Occidentem solem *Maria* non coërent? aut ijs non licebit Patriæ laboranti subuenire, quibus orbis vniuersus Patriâ est, & afflictus quiuis prostratusque, est ciuis? vel aprior fortasse paratur gloria ad reconditas ignoratâque anterioribus sæculis gentes profici-scenti, quàm si quis notis succurrat, malo haud sane leuiore conspersis? At medicina perito prius quæ intra viscera serpunt spectanda sunt, quàm quæ foris circa cutem grassantur mala. Quis verò cum ædes suas flâma vorax infederit, ad alienum dissitumque, incendiū restinguendum volabit se neglecto? aut quis se Imperator signa omnia prudenter inferre arbitrabitur in longinquas terras qui potentem domi hostem sentiat ferro flammâque; cuncta depalcentem? sit sanè gloria eaque amplissima triennalia ad Indos itinera animi celsitate deuorare, aquarum infinitarum immensas voragines demetiri, immites fluctus contemnere, densissimis Ethnicorum tenebris aperire lucem fidei, Barbaro atque immani populo se vitamque suam projicere: fallor, si non hæresim parem iuueniet immanitate, obstinatione duriolem, quæ monstra, quosque fluctus exiguum equor non parturit, hos tellus dabit superandos; longinqua sint illa itinera, & euentis varia: At hic vix iter licebit ingredi, Licetor confestim à tergo: siste: Quis? Vnde, quo? ad vincula, ad carceres, ad necem,  
Hac



Hæc si fugitis, si dies noctesque omnes, & horas hoc metu obfistas, morte ipsa grauiore existimatis, quâ obsecro ratione Auditoribus vestris suadetis vt in eos se nodos induant, in quibus vestrorum nullos videre possunt. Magnus ille *Gregorius*, quem Apostolum veneramus, non in educanda Iuuentute Anglicana tantummodo, non in mittendis in syluescentem hanc vineam operarijs memorabilem se præstitit, ipsum se addere cupiebat laborantibus, & tanto emento itinere dare se locium, vt quos verbo prouocaret, incitaret exemplo: Et illum quidem maiora, ad quæ parabatur, detinere, vos quid est quæso quod detineat? Hoc vestrum institutum, hæc vita vestra atque disciplina est, vt contra inimicos Ecclesiæ Dei, quoscunque demum agros depopulentur, veniatis: Huc igitur vertite oculos, videte stragem, nudam religionem Insulam vniuersam inspicite (parla modo si hinc inde Catholicorum paucorum tecta prætereas.) Monstra hæresum quotidie noua vnde quaque infidientia si audientibus horrorem incutiunt, præsentibus minantur perniciem, cur non itis contra? cur rectius alibi quàm his domandis, bonis conseruandis augendisque studium vestrum laboremque impendi arbitramini? Non existimo quidem; neque vos existimare par esse censeo. Recolite animo qualem Sanctæ sedi fecistis promissionem: Complectitur illa, fateor, virtute generosâ orbem vniuersum. At vniuersi Caput isthic præcipue petitur; à quo Capite omnium vita, à quo vnitas atque connexio, à quo ordo omnis ac recta membrorum dispositio dependet: In huius vnus defensione Orbi vniuerso deseruietis: huius hostes si profligaueritis portenta reliqua opinionum propediem euanescent. Hic campus vestræ debetur gloriæ: Hæc omnium gentium Arx, non vulgari impetu apud nostrates impugnata, atque maioribus indies animis, armis infestioribus impetita, vestram implorat opem, flagitat industriam: Huc vos denique non Natura solummodo, quam contemnitis, non cunctis communis religio, quam veneramini, sed et voti vestri peculiaris sanctitas vocat; vt quod odium libido genuit, nutriuit obstinatio, fouet vsque & vsque impietas, hoc vestra pietas, vestra firmitudo atque constantia, gloriolo certamine, vel sudore restinguat vel sanguine.

XXVIII. Hæc dum apud se *Alanus* atque apud *Pontificem* & purpuratos Patres, ipsumque *Personium*, & alios in vrbe Anglos disserit, de mittendis in Angliam Patribus dies deliberationi dicitur, *Pontifice* rem ad *Mercurianum* referente; in quâ, licet negantium sententia validis rationibus fulciretur, cuius Decernuntur mittendi.  
 cuius tamen eorum qui affirmabant, præsertim cum *Oliuerius Manaræus* Germaniæ assistens, & totius Septentrionis curis præfectus, eam vehementer suaderet, & accederet *Claudij Aquauiniæ*, Romanæ Prouinciæ tunc temporis Præpositi, non opinio modò, sed votum tanto se operi, si per superiores liceret, consecrandi. Mittendorum delectum haud difficilem faciebat locus. Nam *Personius* in vrbe sub oculos degebat, vir consideratus, & rerum magnarum agendarum gloriæ par: *Campianum* Praga tenebat quidem, sed fa-